

Le takrat bi se smelo to zgoditi, če bi 2 tretjini sosesčanov pri volji bile, mejače med-se vzeti, in če bi za razsodbo poklicani možje spoznali, da na vse strani prav kaže, ako se tudi mejači združijo s sosesko.

4. Pravice, ki naj jih vsak deležnik zložbe ima, naj so sledeče:

1. Vsak deležnik ima pravico govoriti, kako naj se zložba zgodi, kako naj se soseskine in poljske pota napravijo, voda napeljuje ali odpeljuje, in sploh se sme vdeležiti vsih posvetovanj in naprav, in če se njegovi ugovori ne uslišijo, se ima pravico pritožiti zoper to.

2. On ima pravico, svoje poprejšnje zemljiše tako dolgo obdržati, dokler po zameni novega ne prejme.

3. Kadar je prejel po zameni nov delež, je tega edini in samolastni gospodar, in ima pravico, ga na svoje ime v gruntne bukve vpisati; vtabulirane pravice, ki so zapisane na zamenjano zemljiše, se prepisejo, in kar so za razsodbo poklicani možje (Schiedsrichter) spoznali, da se ima doplačati v dnarju za to, kar je to ali uno zemljiše več vredno, ima sodnija v red djati, da deležnik prejme nadplačilo.

Pri zemljiših, ktere niso bolj zadolžene kakor so vredne, naj se dolg prenese; vrednost zemljiša pa naj cenijo v razsodbo poklicani možje; upniki, ki nimajo pri cenitvi nič govoriti, se zoper razsodbo unih mož ne morejo nikomur pritožiti.

Če je pa na zemljišu, ki ima v zložbino maso priti, več dolga kakor je vredno, naj se takošno zemljiše pred zameno po sodnii prodá in skupšina po sodnii upnikom razdeli.

4. Deležnik naj ima pravico, vsih občinskih naprav, to je, potov, odvodnih in dovodnih grabnov itd. po izgovorjenih določilih se poslužiti.

5. Ako bi se primerilo, da bi se po složbi zemljiš nove soseskine (občinske) pota naredile, ali da bi se mogel kak graben vrezati ali kaj družega v občni prid napraviti in bi se k temu potrebovalo več ali manjši kos zemlje kakega deležnika, se ima on za ta odstop iz občinstva odškodovati.

6. Vsak deležnik složbe naj ima pravico terjati, da se bére (kolekture) in scer soseskine davšine, zunaj šolnega doneska, razpartijo po davkovskem dnarju, ne pa po poprejšnji razmeri.

(Dalje sledi.)

Kmetijska skušnja.

Zoper krompirjevo bolezen

priporoča nek anglešk vertnar sledeče: Kadar je krompirjevo perje popolnoma doraslo in preden je začrnelo, naj se na stran potlači in z matiko enmalo z zemljo osuje; potem naj se parst v razorih precej globoko izkoplje, in na krompir, posebno na perje, nameče. Čeravno perje po tem ravnanju enmalo terpi, se vendar večidel kmalo spet popravi in naprej rase; krompir sam pa zrasede debel. Skoz 5 let — pravi ta vertnar — sem tako ravnal in krompir mi je čisto zdrav ostal, ko je krog in krog in ravno na tisti zemlji pri družih gospodarjih močno gnjil. — Rêči moramo, da zna to ravnanje dobro biti — je tedaj skušnje vredno.

Premišljevanje

narave in previdnosti božje v nji.

Poslovenil Mihael Verne.

Naprava človeškega serca.

Kako čudovit in neposnemljiv osnutek je serce v človeških persih! Po svoji obliki je podobno plošnjati piramidi, in njegova lega je taka, da je s svojim tanjšim koncem nekoliko proti levi strani nagnjeno. Obstoji pa iz mnogih mesenih nitok, ki so sila umetno spletene, ker se unanje od leve strani serca proti desni, notranje pa od desne proti levi razprostirajo. Znotraj ima serce dve votlini, ki se jim serčnice ali serčne votline pravi, in ki jih neka mesena preproga eno od druge loči. Tú je neka kervna žila, po kateri kri iz zgornjega telesnega dela v desno serčnico teče, in druga, ki jo iz spodnjega dela v ravno to votlino vodi; še neka cipla ali serčna žila, ki jo iz te votline v pljuča vodi, — in spet neka kervna žila, po kateri iz pljuč v serčno votlino nazaj teče, iz ktere jo neka druga velika serčna žila po vsem životu razdeluje. Na desni serčnici je neka zaplata, v kateri se kri steka, prej ko se v desno votlino izlije, in druga enako koristna zaplata je na levi votlini, da se kri tako dolgo v nji lahko pomudi, da se serce skerči ali stisne.

Vsa kri se v sercu steka in razteka, in serce jo goni po vsem človeškem telesu in po vsih žilah. Če tudi vsi drugi udje našega telesa počivajo, se vendar serce s pljučmi od prvega do zadnjega hipa našega življenja vedno giblje. Pri zdravem odraslem človeku se skerči ali stisne vsako minuto naj manj 60krat (pri otrocih ali zlo občutljivih ženskih 70, 80krat ali še večkrat) — in tedaj v eni uri 3600krat, in požene pri vsakem hipu skoraj štiri lote kervi iz sebe. Moč, ki je je sercu k temu treba, je tedaj velika. Zakaj, če se ima kri le 2 čevlja dalječ pognati, mora serce težo deveterih centov, in v 24 urah več ko 16 milionov centov premagati.

Vse te reči so čudovite in nezapopadljive. Ker je tedaj toliko uma in teliko skušnje, toliko pazljivosti in toliko znanosti treba, da se umetna naprava serca spozna in razume, kako nespametno bi bilo misliti, da tisti, ki je vse to naredil, je neveden in brez skušnje, in da brez namenov dela! Kratko nikar! vsegamogočnost in modrost velikega Stvarnika se očitno vidi tudi v napravi tiste male, pa čudapolne stvari, ki toliko skrivnost v sebi zapera, in ki jo serce imenujemo.

Od sedanje dragine, in če bo kdaj prešla?

Vse toži zoper dragino današnjih časov, ktera déla, da vsakdo ima večje stroške, da veliko jih težje izhaja s svojimi dohodki in mnogo ljudi celò tarejo revšina in hude nadloge. To ni samo v naših deželah, to je zdaj skor po celem svetu, tako, da sedanji čas bi se smel čas dragine imenovati, kakor so nekdanj imeli zlati, sreberni, svinčeni čas itd.—Ako pa od druge strani spet obernemo svoje oči na lišp obleke, ki jo vidimo ene leta sém pri vsih stanovih v mestih in po kmetih, in če premislimo potrato v sto družih rečéh, bi smeli sedanji čas unemu imenu ravno nasproti čas obilnosti imenovati.

Ali ni to čista resniča? Kdor razmere sedanjega časa le poverh pozna, bo mogel rêči, da je res taka. Ali moder človek, ki ne živi le od danes do jutro, ni zadovoljen, da le to vé; on si prizadeva slediti po v z r o k u tega, in če je pri svoji preiskavi najdel, da nekdanji časi, ko se je dober kup živelo, niso še pred durmi in da se merebiti nikdar več popolnoma ne bojo vernili, bo začel bolj varčno živeti in bo pri sebi in svoji družini vsi nepotrebni potrati slovo dal. Sedanja dragina se bo po nekterih dobrih letinah in po končanih vojskah, v